

Mákos kukoricamálé, avagy az európai értéktár

2016 február 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nap mint nap tapasztaljuk: Európa problémái nagyrészt az identitásdeficitb?l fakadnak. Abból, hogy – a József Attila-i nemzetdefinícióra hajazva – nincs közös európai ihlet.

Ez nem csupán eszmei vonatkozásban értend?: hagyományokban, élményközösségben is. Ha úgy tetszik: itt az ideje nekiállni egy európai értéktár kialakításának.

A kioktató „européerek” szerint a magyarok persze az értéktár intézményét is kicsinyes nacionalista célokra használják – képesek azon morfondírozni: mi a magyar? S nem átallják a magyarságot a kiválóságokkal definiálni, ami ugyebár aljas csúsztatás: nincs benne semmi b?ntudat és csatlósalázat. Hogy ne süppedjek a bürokráciacsökkentés sportágának iszapbirkózásába, átugorva a nemzeti szintet, megnéztem, milyen egy helyi értéktár. Hajdúböszörményre esett a választásom. Ahol az ember egyszer hetilapot alapított, ott nem mismásolnak neki: régi jó kollégám, Varjasi Imre „böszörményológus” készséggel a rendelkezésemre is állt.

Nos, a városi értéktár kincsei közül, a „böszörményikumok” sorából nem maradhat ki Báthory Gábor oklevele, a Hajdúkerület hajdani székháza s a páratlan településszerkezet sem, ami minden rendes városépítészeti tankönyvben benne van: a körkörös katonai táborra emlékeztet?, körgy?r?s-sugaras alaprajz a legletisztultabb példája az ólaskertes, két beltelkes településeknek, a hajdúváros mértani középpontjában pedig az er?dített templom áll. Meg van tehát határozva, kik vagyunk, honnan jöttünk, mit és hogyan akarunk. Ráer?sít az identitásra a szerencse is: 1858-ban kukoricakapálás közben került el? a híres böszörményi bronzkincs: húsz bronzkard, hat nagy bronzedény, bronzveder, bronzcsésze, bronzsisak, bronzbográcsok és bronzvederfülek. Ezek is az értéktár részei: a történelem nem csupán büszkeségre ad okot, de gazdag is. Jogos, hogy a bronzkori zeleméri földvár is csatlakozzék a listához.

S hogy miként szivárog le a kézm?ves m?gond a mindennapokba? Ezt mutatják az értéktárban a híres böszörményi ráncos-rácsos pásztorcseng?k, akárcsak a nyugati temet? „szatmárcsekei” típusú, csónak alakú fejfái és festett virágos koporsói – utóbbiak a kedvez? talajviszonyok és a padmalyos temetkezési mód miatt tudtak megmaradni. (A sírgödör láb fel?li végébe üreget ástak, s ezt feny?faajtóval le is zárták.) A hatvanas évek végén épségben el?került koporsók száz évvel korábbiak, s még a legf?bb m?vész, Csiha Zsuzsanna bútorfest? asszony nevét is ismerjük. A cifra koporsókba gyermekeket és fiatalon elhunytakat temettek: ezért a vidám szomorúság, szomorú vígság. Az már idegenforgalmi hatást mutat, hogy az épített örökséghez csatlakozik a Bocskai gyógyvíz, illetve a hajdúhét tradíciója is. Ebb?l az els?t 1937-ben Darányi Kálmán miniszterelnök nyitotta meg, s az országzászló felszentelésére több mint húszezer vendég érkezett a városba. A hagyományt 1994-ben élesztették újjá; idén a huszonnegyedik hajdúhetet rendezik meg. Immár a megújult f?téren: ott, ahol egy emberölt?vel korábban a port hordta a szél, most látványszök?kút csobog.

Megérkeztünk a múltból a jelenbe, s hogy éhen se maradjunk, az értéktár gasztronómiai kavalkáddal zárul. Hiszen nincs böszörményi identitás a kelt tésztás, kemencében sült házikenyér és sütemények, a bobajka, a darunyak, a dübbencs, a lakodalmi béles, a parasztkifli, a Ferdinánd-tekercs, a hajdúsági Kossuth-kifli, a káposztás pogácsa, a kapros kalács, a kenyérlángos, a túrós béles, a szilvás lepény és a mákos kukoricamálé nélkül. S ha a böszörményi ember mindezekkel jóllakott, máris könnyebb a magyar és európai indentitását is megtalálnia…

Csontos János - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló